

IGRA BEZ PRAVILA

Ponovo slušam šum Bosfora –
Talasanje modre vode,
Ponovo slušam lepet krila,
Kuju jata vinuta izvode.

Okupljeni jutrom na ivici doka,
Il' na grani tise, četa galebova
Poleteće uvis, da ulepšaju vidik
Ko vetrom rasute latice cvetova.

Neumornim letom kružice okolo,
Istanbulskim nebom ko da šire jedra,
Putanjama koje samo oni znaju,
Otkrivajuć' svoja paperjasta nedra.

TEBE JE LAKO VOLETI

Volim te grade, u rano proleće,
Volim kad galeb Bosfor nadleće,
Miris rascvalih lala, tu boju jarku,
Klupu za dvoje u Gluhane parku.

Volim tvoj Taksim, kad crveni tramvaj kreće,
Kad Istiklal rekom trotoara teče,
Izloge sjajne što blešte na sve strane,
Jutarnju kafu u miru neke kafane.

Volim i ezan – sa bezbroj munara se čuje,
Vernika što žuri i smernu molitvu snuje,
Svetlo kad noću obasja staru damu,
Visoko na brdu Ayu, glomaznih zidina, samu.

Džamiju Plavu, svu od takvih boja,
Palate moćne usred perivoja,
Gde se tajne mnoge kriju vekovima
Opkoljene raskošnim carskim zidovima.

Volim kad tvoja jesen na kesten zamiriše,
Kad korake moje operu tihe kiše,
Novim danom da opet prođem tuda,
Sokakom uskim što se kroz Laleli krivuda.

Volim i male dućane na obodu grada,
S bakarnim predmetima zanatskog rada,
Mirisni bazar začina i finog čaja,
Kapali kojoj nigde ne videh kraja.

Takvog je tebe Istanbule, lako voleti,
Sva tvoja raskoš u zagrljaj mi poleti,
Novi su susreti sa tobom i radosti nove,
Novim pogledom ti mi obojiš snove.